

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Caput IV. De interdictio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

expressis, & delictis, non tamen nisi graviori-
 bus arbitrio iudicis. Ubi notat *Laym.* crimen
 debere esse enorme, id est, unum ex maximis.
 Degradatio similiter fieri potest in casibus tan-
 tum gravissimis, quales sunt v. g. crimen hæ-
 resis manifestum, falsatio literarum Apostoli-
 carum, sodomia frequentata, gravis calumnia
 proprio Episcopo irrogata. *V. Laym. hic cap. 5. &
 Fill. t. 18. cap. 8.*

A D D E N D A.

Quest. 48. Quid præterea circa ista sit notandum. 409.
R. Rarò hæc servire possunt ad praxin: & de
 illis bene ac breviter habent *Castrop. d. 4. pu. ult.*
Disast. f. 6. Quomodo servandi sint gradus pœ-
 narum, antequam Clericus criminofus degra-
 detur & tradatur potestati sæculari, videri potest
Regnat. tom. 7. conf. 33. An autem damnandi
 ad tritremes debeant prius degradari saltem ver-
 baliter, examinat *tom. 8. conf. 91.*

C A P U T IV.

De interdicto.

D U B I U M I.

Quid sit & quotuplex.

Resp. I. Est censura ecclesiastica prohibens
 divinorum officiorum, Sacramentorum
 liquorum, & ecclesiasticæ sepulturæ usum,
 quatenus talis est; Quod addo, quia excommu-
 nicatio eodem privat, quatenus est communi-
 catio cum fidelibus: suspensio verò propriè
 non illum usum, sed exercitium potestatis Ec-
 clesiasticæ impedit. *V. Lay. l. 1. t. 5. p. 4. c. 1. Bon. d. 5. p. 1.*

M m 3

Resp.

Resp. II. Interdictum dividitur, 1. In Locale, quod immediatè locum afficit: & in Personale, quod immediatè afficit personas; & mixtum, quod immediatè afficit locum & ejus incolas. Differt autem locale à Personali, quòd in illo participatio sacrorum officiorum tum indigenis tum alienigenis, non absolutè, sed in loco tantum interdicto: in hoc verò certis personis aut communitati prohibeatur absolutè, & in omni loco. 2. Interdictum tam locale quàm personale, subdividitur in Generale & Particulare: Generale est, quo locus generalis, v.g. civitas, provincia; vel quo communitas, v.g. collegium, &c. interdicitur: Particulare, quo locus aut persona particularis, aut particulares interdicuntur. Unde resolves,

I. Interdictâ civitate interdicuntur etiam suburbia, & interdictâ Parochiâ, etiam sacellum & cœmeterium contiguum, quia accessorium sequitur naturam principalis.

II. Interdicto populo, non interdicuntur ii, qui non sunt pars populi, ut studiosi, Clerici, peregrini, &c. Nec interdicto Clero, interdicuntur religiosi, quia in favorabilibus tantum nomine Clerici comprehenduntur.

III. Si dicatur, cives v.g. Colonienses sunt interdicti, ii nusquam possunt interesse divinis (nisi tamen desinant esse istic cives, nec causam dederint interdicto) contra verò, si civitas interdicto subjiatur, licet civibus aut incolis, qui causam interdicto non dederunt, aliò ire, & istic divinis interesse.

A D D E N D A.

Quest. 49. Quid hic sit prætereà notandum. R. §. 411.

1. Quamvis interdicto populo, non interdicatur Clerus, quia populus absolutè censetur contradistingui à Clero, tamen interdicta familià interdicuntur Clerici illius familiæ, uti habet communis cum *Dicast. d. 5. à n. 34.* Qui tamen post interdictum illud fit de familia, non interdicitur, quia non comprehendebatur intentione interdicentis, præsumitur enim fuisse velut interdictum particulare in has personas talis familiæ. E contra si interdicta sit civitas, interdicitur, qui fit de illa civitate, quia intentio interdicentis præsumitur fuisse ferre interdictum generale, tendebat enim in communitatem secundum se, quiscunque eam componeret, usque dum tolleretur interdictum. *Bonac. d. 5. p. 1. n. 13. contra Dicast. d. 5. à n. 38.* Interdictum autem generale pertinet etiam ad suburbia, Cap. *Si civitas*, De sent. excom. in 6.

§. 2. Si communitas interdicta dissolvatur, 412. & interdictum cadebat in communitatem ut talem, hoc ipso etiam cessat interdictum: Si autem ob causam datam afficiebat certas personas, manent hæ interdictæ usque ad absolutionem, *Dicast. n. 219.*

§. 3. Interdictus particulariter & in persona, 413. quamvis mutet domicilium, manet interdictus, donec absolvatur: è contra interdictus generaliter & in communi tanquam subditus loci, in quo fuit, si mutet domicilium, desinit esse interdictus, *Suar. Ugol. Dicast. n. 49.*

§. 4. Lege interdicti latà Cap. *Episcoporum*, 414.

M m m 4

De

De privilegiis in 6. *ne celebrent, celebrari faciam &c.* in locis vel coram personis nominatim interdictis, tenentur Regulares etiam exempti, *Nap. Suar. Castrop. d. 5. p. 2. §. 1. n. 7. Dicast. n. 62. Pignat. tom. 10. conf. 1. à n. 2. contra Gloss. Barb. Sayr. quia Trid. sess. 25. c. 12.* De ref. loquitur etiam ad exemptos his verbis: *Censura & interdictum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata mandante Episcopo, à Regularibus in eorum ecclesiis publicentur atque servantur.* Ita quidem, ut etiam ille, qui interdictum locale tulit, teneatur illud observare, quia ea obligatio nascitur ex Jure communi, cui ipse, nisi interdictum tollat, derogare non potest. *Castrop. p. 7. §. 1. Dicast. n. 74. 241.*

415. §. 5. Si ecclesia sit interdicta, quamvis diruatur, fundus ejus manet interdictus; nec in eo cadavera sepeliri possunt, quia ecclesiam precipue constituebat ille fundus, *Suar. Regim. Laym. Fill. Dicast. n. 217.*
416. §. 6. Habens in duplici loco actuale domicilium, unum subjectum, alterum non subjectum interdicto, secundum *Suar. & Castrop. p. 2. §. 2. n. 7.* subjacet interdicto, si habitet in loco interdicto, non subjacet, si habitet in loco non interdicto. Contradicunt *Silv. & Dicast. n. 58.* quia non est ratio, cur potius dici debeat pars populi interdicti, quam non interdicti, ergo potius inclinandum est in favorem, quod gaudeat bonis, quæ competunt non interdictis. Quod si interdicantur Doctores alicujus Universitatis, interdicantur etiam Clerici Doctores, cum nomen Doctoris sit utrique commune, *Castrop. n. 11. Dicast. n. 41. contra Henriq. Avil. & alios.*
417. §. 7. Casus, in quibus Jure ipso latum est interdi-

terdictum, fuse recensent *Castrop.* pu. 8. & *Dicaft.* d. 5. dub. 6. Specialiter de cessatione à divinis agunt *Castrop.* pu. 9. & *Dicaft.* dub. 8. Specialiter de interdictis ab ingressu ecclesiæ, *Dicaft.* à n. 206. & n. 249. sed cum raro hæc fiant, omitto.

DUBIUM II.

418.

Qui sint effectus interdicti.

Resp. Sunt sequentes, 1. Prohibitio divi-
 norum officiorum: Unde etiam interdicti
 ob alienam culpam, non possunt interesse sa-
 cro: Clerici tamen & religiosi, quando ipsi in-
 terdicti non sunt, possunt ac debent ut antè,
 Missas, divinaque officia celebrare, sed januis
 clausis, non pulsatis campanis, (nisi ad concio-
 nem, salutationem Angelicam, vel obitum ali-
 cuius) submissâ voce, & exclusis interdictis,
 Permittitur tamen, ut in festis Natalis Domi-
 ni, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis, & per
 octavam Corporis Christi, divina officia can-
 tentur solenniter, admissis etiam interdictis,
 modò, qui causam interdicto dederunt, altari
 nec appropinquant, nec veniant ad offerro-
 tum vel communionem. 2. Prohibitio admi-
 nistrationis Sacramentorum, excepto Bapti-
 smo, Confirmatione & Pœnitentiâ, quæ omni-
 bus permittuntur, iis exceptis, qui interdicto
 causam dederunt, etiam auxilio, consilio vel
 favore: Eucharistia tamen potest dari moritu-
 ris, & deferri cum lumine & campana. Nec im-
 probabile est, interdictis licere contrahere Ma-
 trimonium, ut *Sanch. Kon. & Laym.* Docent, con-
 tra *Suar.* Quia hoc Sacramentum secundum
 substantiam non ab Ecclesia sed ab ipsis contra-
 hentibus ministratur. 3. Prohibitio sepulturæ

M m m 5

Eccle-

»Ecclesiasticæ, etiam respectu infantium & a-
 »mentium. Excipe tamen Clericos, qui in In-
 »terdicto locali, si nominatim interdicti non
 »sint nec interdictum violarunt, possunt cum
 »silentio sepeliri. *Laym. cap. 2. n. 3. 4.* Clerici vio-
 »lantes interdictum peccant mortaliter; sicut
 »etiam religiosi utriusque sexûs; qui insuper ex-
 »communicantur de facto: Laici verò peccant
 »quidem graviter, si contra interdictum perso-
 »nale recipiant Sacramenta, si verò tantum vio-
 »lant locale, v. g. audiendo divina officia, pro-
 »babilius est tantum esse veniale, dummodo ipsi
 »personaliter interdicti non sint. *Laym. cap. 3. ex*
»Sylv. Soto Avila &c.

A D D E N D A.

419. **Q**uest. 50. *Quid hic sit præterea notandum. 72. §.*
 1. Per festum Nativitatis Christi, Paschæ,
 Pentecostes, quibus non obligat interdictum ab
 officii solennibus, communis sententia intelli-
 git tantum primum diem, sed *Vivald. Cón. Soc.*
Avil. Bonac. Hurt. Castrop. d. 5. p. 4. §. 2. n. 19. Dicast.
d. 5. n. 160. probabiliter extendunt etiam ad fe-
 stos dies sequentes, quia censetur manere & con-
 tinuari eadem solennitas: incipiunt autem illi
 dies saltem à primis vespers, & clauduntur in
 completorio festorum; communis cum *Castrop.*
n. 20. Et putant *Suar. Cón. Fill.* tum posse ac con-
 sequenter debere aliquem communicare pro Pa-
 schate; sed communior negat cum *Dicast. n. 123.*
 quia Jus tantum loquitur de officiis divinis.
420. §. 2. In loco interdicto, vel à personis gene-
 raliter interdictis administrari & recipi non pos-
 se Sacramentum Matrimonii, docent ex hac ra-
 tione

tione *Ugol. Sayr. Suar. Fill. Bonac. Dicast. n. 134.*
 quia tum prohibita est administratio & receptio
 Sacramentorum, nisi in casibus à Jure exceptis,
 Matrimonium autem est Sacramentum & non
 excipitur. Econtrà ratio *Silv. Tol. Avil. Cón. Schiara*
l. 4. diff. 1. n. 21. & aliorum cum *Busenb. & Castrop.*
p. 4. §. 1. n. 25. est hæc, quia contractus humani
 politici, quorum nomine venit Matrimonium,
 tempore interdicti non prohibentur, & genera-
 lis prohibitio intelligitur de Sacramentis purè
 spiritualibus. Utraque sententia est probabilis
 & euta, teste *Dicast. n. 135.* Attamen omitti de-
 bere benedictionem publicam docet cum aliis
Kugler l. 5. n. 1550. quia est aliquod officium di-
 vinum cum debeat fieri à Sacerdote inter Missa-
 rum solennia, quale officium divinum tum pro-
 hibetur. Quod Sacramentum Pœnitentiæ at-
 tinet, dixi *l. 6. p. 2. n. 1566.* Parochum posse il-
 lud tum administrare illis, qui non sunt specia-
 liter interdicti, nec fuerunt causa interdicti.
 §. 3. Sepulturam ecclesiasticam concedi pos-
 se in solennibus Festivitatibus, de quibus antè
 dictum est, docent *S. Anton. Nav. & alii cum Dicast.*
n. 192. quia in illis festis possemus communica-
 re in sacris cum illis vivis, ergo etiam cum illis
 mortuis: sed probabilius contradicunt alii cum
Covarr. Suar. Cón. Castrop. p. 4. §. 3. quia privatio
 sepulturæ est specialis pœna ultra privationem
 divinorum Officiorum. Et in loco interdicto
 nequidem illi possunt sepeliri, qui interdicti non
 sunt, imò nec infantes aut amentes, quia locus
 non debet tali usui sacro posse servire, *Suar. Dicast.*
n. 183. 193. E contrà qui decesserunt in loco in-
 terdicto, si non sint personaliter interdicti, trans-
 ferri possunt ad locum sacrum non interdictum,
Dicast.

421.

Dicast. n. 186. qui addit n. 196. in interdicto personali communitatis posse infantes & amentes sepeliri in loco sacro non interdicto, quia illi ob defectum rationis nequidem cum communitate erant capaces interdicti. Imò in loco non interdicto licet sepeliri interdictum non personaliter sed generaliter tantum docent *Suar. Dicast.* n. 200. & alii, quia per Conc. Constant. licitum est cum illo communicare. Qui verò in fine vitæ dedit signa pœnitentiæ respectu interdicti, potest defunctus absolvi & loco sacro sepeliri, communis cum *Dicast.* n. 207.

422. §. 4. Clerici violantes interdictum personale aut locale incurrunt suspensionem ab officio, *Pignat.* tom. 10. conf. 1. contra *Castrop.* pu. 6. n. 4. Putantque *Con. Bonac. Sayr.* esse sententiam tantum ferendam, *Suar.* putat esse suspensionem ab officio latam, sed ferendam à Beneficio: *Laym.* addit etiam à Jurisdictione, uti refert *Pignat.* n. 6. sed de hoc vide *Castrop.* p. 4. §. 5. n. 1. & *Dicast.* à n. 230. Celebrans verò in loco interdicto fit irregularis, *Cap. Is, qui,* De sent. excomm. in 6. *Castrop.* p. 6. n. 1. *Dicast.* n. 238. Et idem est si quis violet interdictum personale, etiam occultè, *Suar. Pignat.* n. 7. Quod *Dicast.* n. 235, & alii restringunt ad exercitium Ordinis sacri.

423. §. 5. Dixi l. 4. n. 779. interdictum personaliter, etiam occultum, esse inhabilem ad omne Beneficium ecclesiasticum. An autem & quomodo communicans cum interdicto, videri potest *Dicast.* à n. 257.

DUBIUM III.

424.

Quis censuram interdicti ferre, & quis tollere possit.

Resp. I. Interdicere possunt iidem, qui excommunicare & suspendere. Et quidem ut determinata persona interdicitur, videtur requiri culpa mortalis: ut autem feratur interdictum locale, vel generale in communitatem, requiritur peccatum valde grave, cum contumacia commissum à capite, vel præcipuis membris, licet reliqui culpâ vacent.

Resp. II. Interdicta localia, & personalia generalia, quæ Jure communi sunt imposita, nec reservata, possunt tolli ab Episcopo, vel alio habente jurisdictionem in communitatem interdictam: non tamen à Religiosis privilegatis, quia locus & communitas foro penitentiarum non subjiciuntur.

Resp. III. Ab interdicto juris personali particulari, si reservatum non est, quivis approbatus potest absolvere. Denique per privilegium absolventi ab omnibus censuris, non intelligitur potestas tollendi interdictum locale, aut personale communitatis.

A D D E N D A.

Quest. 51. *Quid hic sit præterea notandum. R. S. 1. 425.*
Henriq. Avil. Sa, Hurt. putant interdictum speciale & personale posse ferri ob peccatum veniale, quia non privat majoribus bonis, quam excommunicatio minor, quæ ob veniale ferri potest. Sed rectius cum *Busenb. & aliis* negat *Castrop. d. 5. pu. 3. §. 2. n. 9.* quia privat maximis bonis

bonis communibus, longéque pluribus, quam excommunicatio minor.

426. §. 2. Interdictum aliquando est purè pœna, si nempe feratur ad certum tempus propter delictum præteritum, & tale interdictum cessat hoc tempore elapso absque ulla absolutione: aliquando est censura, si feratur ut medicina propter contumaciam præsentem & illius correctionem, & tum indiget absolutione, *Suar. Sa. Can. Regin. Sayr. Fill. Dicast. d. 5. n. 208.*

427. §. 3. Si Episcopus verbis expressis non sustulerit, attamen non servet ipsemet interdictum à se latum, per hoc præcisè non videtur tollere, quia tamen præsumi non debet, quòd velit peccare, peccaret autem secundum dicta n. 414. si ageret contra interdictum necdum sublatum, putat *Dicast. n. 245.* hoc respectu aliorum esse sufficiens signum, quòd illud reipsa sustulerit.

428. §. 4. Ad tollendum interdictum requiritur signum externum, non tamen determinata verba vel ceremoniæ. *Dicast. à n. 242.*

Qui plura volet de tota materia interdicti, consulat *Castrop. & Dicast.* utrumque totâ disput. 5. qui de illo accuratè tractant.

429.

CAPUT V.

De Irregularitate.

» **E**tsi Irregularitas non sit censura, propter similitudinem tamen, quam cum ea habet, communiter eidem annectitur, quapropter & hic subjungo.

DUBIUM I.

Quid & quotuplex sit irregularitas.

» **R**esp. I. Est impedimentum Canonicum, susceptionem Ordinum sacrorum & susceptorum